

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Департамент економічного розвитку, торгівлі та залучення інвестицій
Полтавської обласної військової адміністрації
Полтавська торгово-промислова палата
Університет Флорида (США)
“1 DECEMBRIE 1918” University of Alba Iulia (Румунія)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вільнюський університет прикладних наук (VIKO) (Литва)
London Metropolitan University (Велика Британія)
Словацький технологічний університет (Словаччина)
Рада молодих вчених Національної академії наук України
Рада молодих вчених Національного університету «Запорізька політехніка»
Рада молодих вчених Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»
Рада молодих вчених Національного університету «Чернігівська політехніка»
Рада молодих вчених Національного університету «Одеська політехніка»
Рада молодих вчених Одеського національного університету імені І.І. Мечникова
Рада молодих вчених Ізмаїльського державного гуманітарного університету
Рада молодих вчених Глухівського національного педагогічного університету
імені Олександра Довженка
Рада молодих вчених Сумського національного аграрного університету
Рада молодих вчених Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Рада молодих вчених Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
Рада молодих вчених Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича
Наукове товариство студентів та молодих вчених Хмельницького національного університету
Рада молодих вчених Київського національного університету будівництва та архітектури
Рада молодих вчених Херсонського державного аграрно-економічного університету

МОЛОДІЖНА НАУКА: ІННОВАЦІЇ ТА ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ

ЗБІРНИК ТЕЗ

Міжнародної науково-практичної конференції студентів,
аспірантів та молодих вчених

Полтава, 06 листопада 2024 року

УДК 378.147:615.8

Кравченко Михайло Віталійович

аспірант

Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ

Сучасний розвиток медицини та охорони здоров'я вимагає нових підходів до підготовки фахівців у сфері фізичної терапії та реабілітації. У цьому контексті диференційований підхід до навчання стає ключовим елементом, який дозволяє максимально адаптувати освітній процес до індивідуальних потреб студентів. Цей підхід передбачає, що навчання повинно бути не лише ефективним, але й враховувати різноманітність студентських груп, їхні стилі навчання, інтереси та рівень підготовки.

Диференційований підхід до підготовки бакалаврів з фізичної терапії та реабілітації включає адаптацію навчальних програм, методів викладання та оцінювання, що дозволяє кожному студенту отримувати знання і навички у форматі, який найбільше відповідає його потребам [5]. Наприклад, навчальні матеріали можуть варіюватися від традиційних підручників до інтерактивних онлайн-ресурсів. Це дає можливість враховувати різні стилі сприйняття інформації, такі як візуальний, аудіальний і кінетичний.

Для реалізації диференційованого підходу існує кілька ефективних методів: це розробка індивідуальних навчальних планів, які враховують сильні та слабкі сторони студентів. Це дозволяє створити більш гнучку та ефективну освітню траєкторію. Також важливою є групова робота, що дозволяє студентам взаємодіяти, обмінюватися знаннями та підтримувати один одного в навчанні [2]. Створення груп з різним рівнем підготовки допомагає посилити навчальний процес, оскільки студенти можуть навчати один одного та ділитися досвідом [5].

Використання сучасних технологій також відіграє важливу роль у реалізації диференційованого підходу. Інтеграція онлайн-курсів, вебінарів та інших цифрових ресурсів забезпечує доступ до різноманітних навчальних матеріалів, які відповідають різним стилям навчання. Це дозволяє студентам вчитися у зручній для них спосіб, використовуючи ті ресурси, які найбільше відповідають їхнім потребам [4, 5].

Регулярний зворотний зв'язок між викладачами та студентами є ще одним важливим елементом. Постійний діалог дозволяє коригувати навчальний процес у реальному часі, враховуючи потреби студентів. Викладачі можуть вчасно виявляти проблеми та надавати допомогу, що підвищує ефективність навчання [1, 2].

Проте реалізація диференційованого підходу не обходиться без труднощів. Однією з основних проблем є часові витрати на підготовку

адаптованих навчальних матеріалів. Викладачі можуть стикатися з нестачею часу, що може вплинути на якість навчання. Крім того, недостатня підготовка викладачів щодо використання інноваційних методів навчання може призвести до нерегулярного або неефективного застосування диференційованого підходу [3]. Обмежені ресурси, особливо в державних навчальних закладах, також можуть стати на заваді впровадженню цього підходу. Доступ до сучасних технологій та навчальних матеріалів може бути обмеженим, що ускладнює процес адаптації навчання. Тому важливо, щоб адміністрація вищих навчальних закладів підтримувала викладачів у впровадженні диференційованого підходу, надаючи їм необхідні ресурси та навчання[3, 5].

Отже, диференційований підхід до підготовки майбутніх бакалаврів з фізичної терапії та реабілітації є важливим інструментом, що може суттєво підвищити якість освіти. Він дозволяє створити індивідуалізоване навчання, яке відповідає потребам студентів і забезпечує їх успішність у професійній діяльності. Успішна реалізація диференційованого підходу вимагатиме зусиль від викладачів, адміністрації та самих студентів, але результати, які можуть бути досягнуті, створюють основу для підготовки висококваліфікованих спеціалістів у сфері фізичної терапії та реабілітації, готових до викликів сучасного медичного середовища.

Список використаних джерел

1. Гулько Т., Рибалко Л. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичної культури та спорту в умовах воєнного стану в Україні. Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи, вип. 2(10), 2023. С.20-27.

2. Каніщева О.П. Диференційований підхід до фізичного виховання студентів із низькими адаптаційними можливостями організму: автореф. дис. на здобуття ступеня канд. наук з фізичного виховання та спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / О.П. Каніщева. – Харків, 2011. – 20 с.

3. Беспалова О. О., Арешина Ю. Б., Лянна О. В. Професійна підготовка фахівців з фізичної терапії та ерготерапії. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2020. № 2 (96). С. 23-27.

4. Василенко Н. В. Компетентнісний підхід в освіті: реалізація теорії та практики. Харків : Основа, 2017. 128 с.

5. Рибалко, Л. Напрями модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту в умовах воєнного стану. Науковий часопис Нац. пед. університету імені М.П. Драгоманова. Сер. 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури, 2024, 3К(176), 404-409.

6. Рибалко Л.М. Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до провадження здоров'язберезувальних технологій. Вісник національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка. Чернігів : НУЧК, 2019. С. 201-208.